

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructæ

De Vacatione, Amissione, Et Extinctione Beneficiorvm ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

692. An, & qualiter resingatio præsumatur facta præcedente legitimo mandato.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74494](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74494)

Questio 691. An constitutus Procurator ad resignandum beneficium, super quo ipse habebat regressum sibi reservatum per cessum vel decessum, etiam in favorem praestando consensum in resignationem, seu resignando nomine constituentis tale beneficium sibi praedictet?

Respondet negativè Paris. l. 9. q. 20. nu. 1. dicens sic resolutum à Rota, teste Achill. de Grassis. decis. 2. tit. de Procur.

Questio 692. An, & qualiter resignatio praesumatur facta praecedente legitimo mandato?

Respondeo ad primum affirmativè. Paris. l. 9. q. 22. n. 2. citans Simonet. decis. 36.

2. Respondeo ad secundum: Praesumitur mandatum legitimum, quoties enunciatur in sententia iudicis, ut Anchar. in Clem. 1. de probat. aut per Iudicem, ut Menoch. de praesump. l. 2. praesump. 33. n. 10. Paris. loc. cit. nu. 3. Item quoties enunciatur mandatum per acta certi Notarii. Sic si facta resignatio per Procuratorem coram Ordinario, constat ex actis Notarii de mandato procuratoris; vel si ea facta in manibus Papae, & tunc constat ex actis Notariorum Camerae vel Cancellariae, qui absque quod constat illis de mandato, non admittunt supplicationes, ut expediatur litera. Paris. cit. q. 22. n. 4. & 5. Et, si non adesset mandatum, Notarii id non dixissent, praesumuntur namque, quod bene exercent officium suum, juxta c. ad audientiam. de rescrip. Paris. ibid. n. 8. Item ex eo probatur, & praesumitur mandatum, quod enunciatur in literis provisionis beneficii. Paris. nu. 6. citans Menoch. ubi ante n. 10. in fine. & c. Item, ut idem n. 7. quando enunciatur in instrumento antiquo, ob eandem rationem, nempe quod Notarii alias id non dixissent. Item in his, quae fieri non solent sine mandato, ut dum quis solvit pro alio, dum resignat nomine alterius, praesumitur mandatum. Paris. n. 12. ex Menoch. ubi ante. num. 3. Mascard. de prob. concl. 1004. Idque multò magis, dum intervenit scientia, & patientia Principalis, v. g. scientis & patientis illum, in quem facta per Procuratorem resignatio, capere vel cepisse possessionem, percipere fructus &c. Paris. n. 13. Item ex diuturnitate temporis praesumitur mandatum. Paris. n. 17. citans Decium. conf. 199. in fine. Nattam. conf. 341. n. 3. l. 1. Socin. Jun. conf. 130. n. 10. l. 3. Gozadin. conf. 73. & plures alios, ac dicens esse veriorum & magis communem quam oppositam, pro qua citat Card. Paris. conf. 47. nu. 38. vol. 1. Alex. Socin. Sen. Afflictis &c. Idque eò maximè, si cum diuturnitate temporis concurrat conjectura aliqua. Paris. n. 18. citatis plurimis.

Questio 693. An, & qualiter cessat mandatum ad resignandum morte mandantis seu Principalis?

Respondeo primò: mandatum datum ad resignandum beneficium cessat morte ipsius mandantis. Azor. cit. c. 22. q. 13. Castrop. cit. §. 4. n. 9. Paris. l. 9. q. 24. nu. 1. cum communi juxta expressum textum c. ult. de Procurator. & gl. in Clem. 1. de renunc. communiter receptam. Ac ita, cum beneficium vacet per mortem constituentis Procuratorem, non potest vacare per resignationem Procuratoris, Paris. loc. cit. n. 12. & 13.

2. Respondeo secundò, id ipsum procedere, etiam si Procurator ignoret mortem. Azor. loc. cit. Paris. n. 3.

3. Respondeo tertio: Probanda nihilominus mors est, cum non praesumatur. Azor. loc. cit. Paris. num. 4. cum communi DD. ut per Mascard. de probat. concl. 1069. Quod fieri potest vel per vocem & famam publicam; vel ex veste lugubri confanguineorum; vel duobus testibus, dicentibus se vidisse illum mori aut sepeliri. Azor. loc. cit. Paris. d. n. 4. singula stabiliens citatis plurimis.

4. Respondeo quarto: Intelligendam resignationem Principalem, modò res sit integra; nam si inchoata per Procuratorem, poterit ad exitum deduci. Castrop. cit. n. 9. Azor. cit. q. 13. Paris. cit. q. 24. n. 14. juxta l. nam & Servius. §. si vivo Titio. ff. de negot. gest. Sic licet mortuo constituyente, Procurator non possit porrigere supplicationem, & deinde prestare consensum in gratiam resignatarii, quia res adhuc erit integra. Azor. loc. cit. si tamen porrexit supplicationem, quae à Papa fuit signata, & datata, seu à Datario recognita vivo adhuc constituyente seu resignante, poterit dein, etiam post mortem illius resignantis praebere seu extendere consensum in Camera, vel Cancellaria Apostolica, ut litera expediantur, & possessio capiatur à resignatario. Azor. & Castrop. l. cit. ex Paris. cit. nu. 14. id quam plurimis Rotae decisionibus, uti & Alex. VI. & Leon. X. constitutionibus ad fufum recitatis comprobantis. Quin & talis Procurator in eo casu cogi potest ad consensum illum praestandum. Paris. n. 22. & ex eo Azor. loc. cit. juxta expressum textum cit. l. nam & Servius. Idque etiam si probaretur, constituentem ante mortem mutasse suam voluntatem, modò mutatio illius voluntatis non fuerit Procuratori intimata. Paris. nu. 24. juncto n. 26. juxta Clem. 1. de renunc. Quod si tamen ipse Principalis porrexit supplicationem, & dein constituit Procuratorem ad consentiendum resignationi, seu praestandum consensum in Cancellaria vel Camera pro expediendis literis, non posse hunc Procuratorem prestare dictum consensum post mortem constituentis; eò quod respectu talis Procuratoris, utpote qui nihil adhuc fuerit, res adhuc sit integra, tradit Paris. nu. 28. & ex eo Azor. Unde etiam, ut tradit Paris. num. 29. porrectio supplicationis per Procuratorem facta vivente constituyente plenè ac concludenter probari debet ad effectum, ut Procurator possit prestare consensum post mortem Principalis. Cum enim actus praesumatur factus ad instantiam illius, in cujus favorem, & utilitatem vergit. c. constitutus. de testib. & ibi Abb. Paris. n. 31. resignatario asserenti, Procuratorem illum consensum praebuisse vivo adhuc principali, onus id ipsum probandi incumbit. Paris. num. 32. Probatur autem hoc ipsum per testes, & Regilratorem deponentes de recognitione signi & manus porrigentis à tergo supplicationis positam. Paris. num. 33. Si autem dicta manus Procuratoris à tergo apposta non est, sed sollicitatoris alicujus, ut sit de stylo, probatur per dictum sollicitatoris illius deponentis, se de mandato Procuratoris porrexisse supplicam illam; utpote quod mandatum satis praesumitur; cum verosimile non sit, istiusmodi sollicitatores sine mandato id facere propter impensam licet parvam & laborem. Paris. num. 34. & 35. Si verò nullum